

Sygn. akt I C 1238/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki akcyjnej w W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

I. zasądza od M. Z. na rzecz (...) Bank Spółki akcyjnej w W. kwotę 37.085,07 zł (trzydzieści siedem tysięcy osiemdziesiąt pięć złotych siedem groszy) wraz z odsetkami:

1. umownymi w wysokości czterokrotności stopy (...) w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 35.309,28 zł od dnia 13 października 2015 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że odsetki naliczane od dnia 1 stycznia 2016 r. nie mogą być wyższe od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie,

2. od kwoty 1.730,79 zł od dnia 20 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od M. Z. na rzecz (...) Bank Spółki akcyjnej w W. kwotę 2.092,16 zł (dwa tysiące dziewięćdziesiąt dwa złote szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1238/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 października 2015r. powód (...) Bank Spółka akcyjna w W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. Z. kwoty (...) zł wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności (...) naliczanymi od dnia 13 października 2015 r. do dnia zapłaty od kwoty 38.529,28 zł,

- ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 1.730,79 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 1 września 2010 r. zawarł z pozwaną umowę kredytu nr (...), z której pozwana się nie wywiązała, wskutek czego całość zadłużenia stała się wymagalna. Na zadłużenie składa się niespłacony kapitał w kwocie 38.529,28 zł, odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 10 % od dnia 1 czerwca

2015 roku do dnia 29 września 2015 r. w kwocie 1.563,09 zł, odsetki za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 1 czerwca 2015 r. do dnia 12 października 2015 r. w kwocie 167,70 zł oraz opłaty i prowizje w kwocie 45 zł.

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2015 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, w związku z czym sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 2026/15, Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniosła pozwana domagając się oddalenia powództwa w całości na koszt powoda.

W uzasadnieniu pozwana zaprzeczyła by łącząca ją z powodem umowa kredytu została rozwiązana i postawiona w stan wymagalności. Zaprzeczyła by kiedykolwiek zostało jej doręczone wypowiedzenie strony powodowej o rozwiązaniu umowy. Poinformowała również, że wpłaca co miesiąc kwotę 500 zł na poczet spłaty należności wynikającej z umowy. Z ostrożności procesowej wniosła o rozłożenie na raty zasądzonego wyrokiem świadczenia w trybie art. 320 kpc, podnosząc, iż znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej.

Pismem z dnia 28 września 2016 r. powód cofnął pozew co do kwoty 3.220,00 zł w zakresie należności głównej, jednocześnie podtrzymując powództwo w pozostałym zakresie. Pozwana wyraziła zgodę na powyższe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2010 roku pomiędzy (...) Bank SA w W. a M. Z. została zawarta umowa kredytu (...)nr (...) na kwotę(...) zł na okres od 1 września 2010 r. do 7 września 2015 r. Zgodnie z § 10 ust. 4 umowy okresy wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni. Umowa zmieniana była kolejnymi aneksami: z dnia 21 sierpnia 2012 r., 17 kwietnia 2013 r. i 30 stycznia 2014 r. Ostatecznie termin spłaty kredytu wydłużono do dnia 5 listopada 2020 r.

/dowód: umowa wraz z aneksami, k. 34-48/

W dniu 6 lutego 2015 r. strony zawarły ugodę kredytu detalicznego do umowy kredytu (...). W §1 ugody zawarto oświadczenie stron, że(...) (...), która je łączyła, została prawidłowo i skutecznie wypowiedziana, zaś aktualne, na dzień zawierania ugody, zadłużenie pozwanej wynosi 38.749,43 zł, w tym: 35.662,00 zł z tytułu kapitału oraz 3.087,43 zł z tytułu odsetek umownych. Zgodnie z §2 ugody, strony dokonały umownej kapitalizacji odsetek umownych, w wyniku czego wysokość kapitału do spłaty wynosi 38.749,43 zł. Należność tę pozwana zobowiązana była spłacić w 110 miesięcznych ratach. Zgodnie z §4 ugody, w przypadku opóźnienia dłużnika ze spłata całości lub części jakiegokolwiek należności wynikającej z ugody, bank będzie uprawniony do naliczania odsetek karnych od kwoty zadłużenia przeterminowanego, w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania (...).

/dowód: ugoda, k.49-51v/

W związku z zaległościami w płatnościach, pismem z dnia 3 sierpnia 2015 r., G. (...) wypowiedział pozwanej umowę ugody, z 30-dniowym okresem wypowiedzenia. Pismo to zostało doręczone do rąk matki pozwanej, B. P., pod adresem wskazanym przez pozwaną w(...), tj. ul. (...), (...)-(...) G. w dniu 14 sierpnia 2015 r.

/dowód: wypowiedzenie wraz z dowodem doręczenia, k. 32-33v; zaświadczenie z (...), k.11-13/

W dniu 12 października 2015 r. (...) Bank S.A. w W. wystawił wyciąg z ksiąg banku, stwierdzający, że wymagalne zadłużenie pozwanej wobec banku, na wskazaną datę, z tytułu umowy kredytu konsumpcyjnego nr (...), do której zawarto ugodę, wynosi 40.305,07 zł, w tym 38.529,28 zł z tytułu kapitału, 1.563,09 zł z tytułu odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10 % od dnia 1 czerwca 2015 roku do dnia 29 września 2015 r., 167,70 zł z

tytułu odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 1 czerwca 2015 r. do dnia 12 października 2015 r. oraz 45 zł z tytułu opłat i prowizji.

/dowód: wyciąg z ksiąg banku, k. 52; raport-zestawienie należności i spłat, k.86-90v/

Po wytoczeniu powództwa pozwana dokonała spłaty części zobowiązania objętego pozwem w kwocie łącznej 3.220,00 zł, zaliczonej przez powoda na należność główną (kapitał).

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: potwierdzenia wpłat, k. 91-96/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, kopii dokumentów oraz wydruków z systemu powoda dotyczących spłaty zadłużenia, zaoferowanych przez stronę powodową. Prawdziwości i autentyczności tychże strona pozwana nie kwestionowała jak również nie budziły one wątpliwości Sądu. M. Z. nie zaoferowała żadnych dowodów, tym niemniej, wobec złożenia wniosku o rozłożenie należności na raty, została wezwana na termin rozprawy w celu przesłuchania. Niestawiennictwo pozwanej uniemożliwiło Sądowi przeprowadzenie dowodu z jej przesłuchania na okoliczność sytuacji materialnej i rodzinnej pozwanej, skutkując brakiem możliwości dokonania oceny tej sytuacji pod kątem celowości rozłożenia świadczenia na raty. Stosownie do przepisu art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zastosowanie tego przepisu może mieć miejsce jedynie w wypadkach wyjątkowych. Należy przyjąć, że owe "szczególne okoliczności" zachodzą wówczas, kiedy natychmiastowe wykonanie wyroku byłoby rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Na przykład, jeżeli ze względu na stan majątkowy, zdrowotny, rodzinny i in. niezwłoczne spełnienie świadczenia lub jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe, bardzo utrudnione lub narażałoby pozwanego albo jego bliskich na niepowetowaną szkodę. Pozwana nie wykazała aby tego rodzaju okoliczności zachodziły w stosunku do niej.

W piśmie z dnia 13 października 2016 r. powód ograniczył powództwo o kwotę 3.220,00 zł, co należało interpretować jako oświadczenie o cofnięciu powództwa w tym zakresie bez zrzeczenia się roszczenia. Z uwagi na powyższe, zarządzeniem z dnia 3.11.2016 r. pozwana została zobowiązana do złożenia oświadczenia, czy wyraża zgodę na cofnięcie powództwa co do kwoty 3.220 zł w terminie 7 dni pod rygorem uznania, że wyraża zgodę. Wobec braku reakcji na zobowiązanie ze strony M. Z., należało uznać, że wyraziła ona zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

W myśl art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zgody pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeśli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeśli powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym. Wobec zatem skutecznego cofnięcia powództwa co do kwoty 3.220 zł, na podstawie powołanych przepisów, postępowanie należało umorzyć w zakresie objętym cofnięciem.

W pozostałym zakresie powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawał fakt zawarcia umowy kredytu, aneksowania jej a następnie zawarcia ugody. Sporna pozostawała natomiast kwestia wypowiedzenia umowy a nadto wysokość należności objętej żądaniem pozwu.

Zarzuty pozwanej nie zasługiwały na uwzględnienie.

Odnośnie zarzutu braku wymagalności roszczenia – należy zauważyć, iż powód, przedkładając kopię pisma zawierającego wypowiedzenie umowy i zwrotnego potwierdzenia jego odbioru, wykazał, iż dokonał skutecznego wypowiedzenia umowy. Pismo to zostało doręczone matce pozwanej w dniu 14 sierpnia 2015 r. Zważywszy, że pozwana zamieszkuje pod adresem, pod którym korespondencja została doręczona (co wynika chociażby ze wskazania tego adresu przez pozwaną w sprzeciwie) doręczenie nastąpiło do rąk dorosłego domownika pozwanej. Pozwana

nie zaferowała żadnych dowodów mających służyć wykazaniu, że korespondencja nie została jej przekazana przez matkę, zatem doręczenie oświadczenia o wypowiedzeniu, wbrew stanowisku pozwanej, Sąd uznał za skuteczne. Konsekwencją natomiast wypowiedzenia umowy była natychmiastowa wymagalność należności umową tą objętej. Wysokość zobowiązania pozwanej została przez powoda wykazana dokumentami dołączonymi do akt sprawy, do których treści pozwana w żaden sposób się nie odniosła.

Zgodnie z treścią art. 720 kc, przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy.

Zważywszy, że pozwana nie zwróciła, pomimo wymagalności, pożyczonej od banku kwoty, żądanie pozwu należało uznać za uzasadnione. Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji, uwzględniając również żądanie w zakresie odsetek, przy czym, w stosunku do odsetek umownych przewidzianych umową, Sąd zastrzegł, że wysokość tychże nie może przekraczać wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

O kosztach orzeczono jak w punkcie III wyroku, na podstawie art. 98 §1 i 2 kpc, uznając stronę pozwaną za przegrywającą niniejsze postępowanie i zasądzając od niej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 2016 zł, koszty sporządzenia odpisu pełnomocnictwa w wysokości 4,92 zł, 49,20 zł z tytułu kosztów notarialnie uwierzytelnionych odpisów pełnych z(...), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kwota 5,04 zł z tytułu opłaty manipulacyjnej poniesionej w związku z wniesieniem powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w sumie 2.092,16 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)